

kontrakter. Det kan vist ikke være administrativt bøv! at skrive noget ind i nye kontrakter, som regeringen siger allerede gælder. Gamle kontrakter skal inden for 5 år enten fornyes eller ændres, så en bestemmelse om, at det har konsekvenser, hvis reglerne overtrædes, også gælder for dem. Så skal det rettes op, eller den pågældende kontrakt skal siges op. Det bør give sig selv. Sådan er det jo med kontrakter, at hvis ikke det, der står i kontrakten, overholdes, siger man den enten op, eller også siger man: I må få bragt det i orden. Og så skal reglerne også gælde for investeringer, og det var der heller ikke noget skræmmende i, så vidt jeg kunne forstå. Så det administrative kan jeg altså heller ikke helt få øje på.

Kl. 20.45

Så jeg er nok nået dertil, at hvis regeringen fastholder, at den ikke kan støtte forslaget, selv om den er enig i det og i øvrigt mener, at det i forvejen sker sådan, så må det være, fordi man er bange for, at det får konsekvenser at vedtage det. Det er nok der, humlen ligger begravet, for vi ved jo, at kommuner og andre har den slags bestemmelser stående i deres kontrakter, men at det aldrig har ført til, at en kontrakt er blevet sagt op. Der er altså ikke fokus nok på, hvordan man følger op på de bestemmelser, der står i kontrakterne.

Jeg går da også ud fra, at vi er enige om, at hvis vi mener det alvorligt, at vi har tiltrådt af konventioner, og hvis vi mener det alvorligt, at tingene er skrevet ind i en kontrakt, så skal det selvfølgelig også have konsekvenser, hvis ikke kontraktens bestemmelser opfyldes, herunder at man kan garantere, at indkøb foregår i overensstemmelse med de internationale konventioner vedrørende arbejdstageres rettigheder.

Jeg forstår det også sådan, at der i hvert fald ikke er nogen, der tør modsætte sig det; selvfølgelig skal det offentlige garantere, at når vi køber varer, så er der ikke børnearbejde; så er det ikke fra en virksomhed, der forfølger fagligt aktive; så er det ikke fra en virksomhed, som udsætter sine ansatte for livsfarlige arbejdsvilkår under udførelse af deres arbejde. Det må jo være sådan, at når vi som skatteydere bruger pengene kollektivt ude i verden til at købe noget for, skal vi også være sikre på, at vi ikke med det indkøb støtter f.eks. børnearbejde eller mishandling af ansatte. Det er det, der er fuldstændig enighed om, så vidt jeg har forstået diskussionen.

Men er det så bare noget – det bliver vi nødt til at bruge lidt tid på i udvalgsarbejdet – man si-

ger man støtter, at selvfølgelig skal ILO-konventionerne, altså arbejdstageres rettigheder overholdes, når man indgår aftaler med den danske stat? Er det noget, man mener, eller er det bare noget, man skriver ned? Hvis man mener det, hvad vil man så gøre ved det?

Det er, så vidt jeg kan se, der, der måtte ligge en uenighed, hvis ikke regeringen er indstillet på at stemme for forslaget, som det ligger – eller hvis der eventuelt er nogle rettelser, så kom gerne med dem. Men jeg vil bare sige, at med det, der ligger her, og med det, der er sagt, burde det være en selvfølge, at man stemmer for det.

Hvis ikke man stemmer for det, og hvis man i udvalgsarbejdet og i den betænkning, der bliver afgivet fra udvalget, fastholder, at man ikke vil stemme for det, så må det vel være, fordi man ikke ønsker, at den politik, man har, skal have konsekvenser. Så er det bare fine ord, man kan holde tale om, og man kan rejse rundt og sige ord om, at så og så gode er vi. Men når det kommer til virkelighedens verden, gør man ikke noget ved det.

Lad mig slutte af med at sige, at vi har haft ikke mindre end fire forslag fra Enhedslisten denne eftermiddag og aften. Det ene var om ernæringsmærker, hvor man selvfølgelig skal mærke fødevarer på den måde, at her er en fødevarer, man roligt kan spise meget af, henholdsvis en fødevarer, som man bør undgå at spise meget af. Det er et godt forslag, som jeg kunne forstå der også er enighed om at gennemføre enten i form af en frivillig aftale med industrien, hvad næppe er sandsynligt, eller i form af en vedtagelse her i Folketinget, hvilket nok er det, det ender med. Det er meget tilfredsstillende.

Så har vi haft tre forslag om, hvordan globaliseringen skal udvikle sig, fordi det lige præcis er vores opfattelse, at når man nu har den globalisering, man har, og den er selvfølgelig noget, der, som det hedder om noget andet, er kommet for at blive, så er det også meget vigtigt, at man tager stilling til, hvordan den globalisering skal udvikle sig. Skal vi fortsætte den negative spiral, hvor vi desværre ser alt for mange eksempler på, at de, der er i stand til at trykke deres ansatte, er i stand til at mishandle miljøet, er i stand til at gå mest efter kortsigtede gevinster på bundlinjen i regnskaberne, er dem, der vinder, og dermed har vi meget skræmmende eksempler på konsekvensen af globaliseringen rundt omkring i verden? Eller skal vi prøve at vende den negative spiral til en positiv spiral, hvor det, at vi indgår aktivt i globaliseringen, betyder bedre ar-